

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
LEADER
Το: Πρωτόκολλο
Αριθμός: 2946
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2946

Ασπρένη για μένα
η αγάπη, αμέριτη για πάντα η
νοσταλγία του γυρισμού το δρόμο
άνοιξε έστω και αργά
του Κάστρου Παναγία

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΛΕΡΙΩΝ

Χρόνος 36ος • Αριθμός φύλλου 427 • 31 Μαρτίου 2012 • Τιμή Φύλλου 3€ • Γραφεία: Σαλαμινομάχων 12 - 185 37 Πειραιάς - Τηλ. - fax 210 4537446 - www.lerosgr.gr

ΕΝΑΣ ΜΗΝΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Άρχισε με μεγάλη επιτυχία το Σάββατο 3 Μαρτίου στο κινηματοθέατρο Λακκίου ο κύκλος προβολής ιταλικών ταινιών για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά.

Μετά το χαιρετισμό του Δήμαρχου Μ. Κόλια και του Προέδρου της ΑΙΑΛ Λ. Μαάρι, ο Κωστας Λογοθέτης παρουσίασε μια συνοπτική εισαγωγή του φετινού θέματος προβολών.

«Οι εντιμότετοι φίλοι μου» του Μάριο Μοντισέλι με τον Ούγκο Τονιάτσι και τον Φίλιπ Νουαρέ εγκαινία-

σε το 'Αφιέρωμα στην Κωμωδία αλά ιταλικά', που θα συνεχίζεται κάθε Σάββατο για όλο τον Μάρτιο, με ελεύθερη είσοδο.

Οργανωμένο από τον Ελληνο-Ιταλικό Σύλλογο ΑΙΑΛ με την συνεργασία της ΔΗΚΕΠΠΟΛ-Δήμου Λέρου, το φεστιβάλ ιταλικού κινηματογράφου προσφέρει στο κοινό πέντε κλασσικές ταινίες εκπροσώπους αυτού του είδους.

«Διαζύγιο αλά ιταλικά» του Π. Τζέρμι με τον Μ. Μαστρογιάνι, 'Βίαιοι, βρώμικοι και κακοί' του Ε. Σκόλα με τον Ν. Μανφρέντι, 'Οι βιτελόνι' του Φ. Φελίνι με τον Α.

Σόνρι και 'Ο προφήτης' του Ν. Ρίτσι με τον Β. Γκάσμαν θα ακολουθήσουν την σειρά.

Η έκφραση "κωμωδία αλά ιταλικά" προσδιορίζει ένα είδος κομικό-σατιρικού κινηματογράφου, εξελισσόμενο από τον νέο ρεαλισμό κατά το τέλος του '50, και περιλαμβάνει ταινίες που, ξεκινώντας από την επικαιρότητα, αστειεύονταν πάνω σε θέματα μάλλον τραγικά, φθάνοντας ως και στο θάνατο κάποιου από τους πρωταγωνιστές.

Πολλοί σκηνοθέτες δείχνουν στο βάθος μιας βασικής κωμικότητας τα κακώς κείμενα της Ιταλίας αυτών των ετών.

Χάρη στο γεγονός ότι στους Ιταλούς άρεσε ν'ακούν να μιλάνε για τα ελαττώματά τους, και άλλων ενσλητικών και αμύητων επιχειρημάτων με τον όρο να γελούν μ'αυτά, η αρχή τις δεκαετίες του '60 ήταν η χρυσή εποχή της κωμωδίας αλά ιταλικά.

Φτάνοντας στην ακμή, παρόλες τις προσπάθειες για ανανέωση αρχίζει η κάμψη του είδους. Το χαλάρωμα από τις θηλιές της λογοκρισίας και η ανάδειξη της ανεξάρ-

της τηλεόρασης στις δεκαετίες του '70 έκαναν την κωμωδία αλά ιταλικά λιγότερο τολμηρή, σπάζοντας αυτό το παχνίδι των υπαιτιγμών που κράτησε το ενδιαφέρον του κοινού εν συνεργία.

Στις προσπάθειες να μην ξεφύγει από τις χαρακτηριστικές γραμμές της, η κωμωδία αλά ιταλικά κατέληξε να γίνει πιο βαριά. Είναι συμβολική η κρίση του είδους που συνέβη αναφορικά με την σκληρή δεκαετία του '80, κατ' την οποία ήταν αδύνατον να πραγματοποιηθούν σατιρικές ταινίες.

Στις επόμενες δεκαετίες κάθε τόσο εμφανίζονται ταινίες του ίδιου είδους, αλλά σχεδόν πάντα χάνουν τις ιδιότητες της κοινωνικής σάτιρας.

Κατά τη διάρκεια τις δεκαετίες του '90 εμφανίστηκαν ταινίες σύγχρονων σκηνοθετών που θεωρήθηκαν ότι μπορούν να περιληφθούν στην κωμωδία αλά ιταλικά, ενώ η γενική γνώμη ήταν ότι έφθασε πια η δύση του είδους.